

ввійшли чотири області України (Закарпатська, Львівська, Івано-Франківська та Чернівецька) та прикордонні регіони Польщі, Угорщини, Словаччини та Румунії. У 1995 році з участю Волинської області та Люблінського воєводства Польщі було сформовано єврорегіон «Буг», до складу якого три роки ввійшла і Брестська область Білорусі. У 1998 році за участю Одеської області і трьох повітів від Румунії та Молдови було створено єврорегіон «Нижній Дунай».

У 2007 р. був створений євро регіон «Ярославна» в складі Курської області (РФ) і Сумської області (Україна). Єврорегіон був створений з метою розвитку співробітництва прикордонних територій в наступних напрямках:

- всесторонній економічний розвиток;
- комунікації, транспорт та зв'язок ;
- наука, нові технології, освіта ;
- покращення стану навколишнього середовища;
- ліквідація надзвичайних ситуацій, стихійних лих та їх наслідків;
- покращення якості життя населення через розробку і реалізацію збільшення зайнятості;
- розвиток регіональної економіки сторін через покращення інфраструктури прикордонних районів.

СЕКЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

ПОДАТКОВИЙ АГЕНТ ЯК СУБ'ЄКТ ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИН

Янішевська К.Д., пошукач

Конституцією України та нормами податкового законодавства України визначено, що кожен громадянин України зобов'язаний сплачувати податки і збори від одержаного доходу в порядку і розмірах, встановлених законом, а податкові зобов'язання громадян несуть особистий характер.

В теорії податкового права платниками податку визнаються особи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або здійснюють діяльність, що є об'єктом оподаткування, і на які покладено обов'язок щодо сплати податків.

Законом України "Про порядок погашення зобов'язань платника податків перед бюджетом та державними цільовими

фондами" зазначається, що податкове зобов'язання платника податку визначається платником податку самостійно чи контролюючим органом. Але доцільно зауважити, що діюче законодавство України передбачає сплату податку не тільки самостійно платником податку, а й іншими суб'єктами. Одним з таких суб'єктів по утриманню податків виступає податковий агент, на якого покладено обов'язок нараховувати, утримувати та сплачувати податок, вести податковий облік і подавати податкову звітність за платника податку.

Згідно з Законом України "Про податок з доходів громадян" податковий агент - юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ) або фізична особа чи представництво нерезидента - юридичної особи, які незалежно від їх організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати цей податок до бюджету від імені та за рахунок платника податку, вести податковий облік та подавати податкову звітність податковим органам відповідно до закону, а також нести відповідальність за порушення норм цього Закону.

Податковим агентом, зокрема, є фізична особа, що є суб'єктом підприємницької діяльності чи здійснює незалежну професійну діяльність, яка використовує найману працю інших фізичних осіб, щодо виплати заробітної плати (інших виплат та винагород) таким іншим фізичним особам.

Участь податкового агента в механізмі оподаткування викликана необхідністю реалізації принципу зручного оподаткування і забезпечення ефективного податкового адміністрування.

В умовах становлення податкової системи важливим завданням удосконалення податкових правовідносин є повне та точне регулювання правового статусу їх суб'єктів.

Не дивлячись на те, що податкові агенти відіграють велику роль в механізмі стягнення податків, проблеми, пов'язані з їх правовим статусом залишаються ще маловивченими. Це пояснюється недостатньою визначеністю в законодавстві їх прав та обов'язків. Так, Законом України "Про податок з доходів громадян" врегульовано лише загальне визначення податкового агента, а для того, щоб дізнатися про конкретизацію його правового статусу слід звертатися до інших нормативно-правових актів, тоді як стаття 226 Податкового кодексу РФ регулює особливості нарахування податків податковими агентами, порядок і строки сплати податковими агентами.

Проблема правового регулювання податкових агентів також полягає тому, що вони є не єдиними суб'єктами податкових

правовідносин, що виконують посередницькі функції. Іноді їх плутають з платниками податків, податковими органами, збирачами податків та інших. Саме це обумовлює визначення чітких критеріїв відокремлення податкових агентів від інших суб'єктів податкових правовідносин.

Отже, дослідження правового статусу податкового агента зумовлюється важливими соціальними, правовими і науковими потребами. Тому проблема правового статусу податкового агента набуває більш чіткого вираження.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА СУСПІЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПЕРТНО-ОЦІНОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Резнік М.М., *асп.,
університет «Україна», м.Київ*

Оцінка майна стає широко затребуваною у зв'язку з появою таких актуальних питань як земельна реформа, порядок здійснення примусового відчуження майна за рішенням суду, податкова застава, з'ясування майнових суперечок.

Розв'язання зазначених проблем є передумовою вдосконалення адміністративно – правового регулювання експертно – оціночної діяльності.

Однією з актуальних проблем в даній галузі є удосконалення державного і суспільного регулювання оцінки майна та професійної оціночної діяльності, поняття їх суті та механізмів.

Слід зазначити, що регулювання цих питань є системою механізмів забезпечення (гарантування) достовірності і об'єктивності оцінки майна, а також формування і розвитку відповідної інфраструктури.

Основними механізмами регулювання оцінки майна і професійної оціночної діяльності є: нормативно – методичне регулювання; організаційно – правові механізми сегментації і контролю ринку оціночних послуг; організаційно – правові механізми “внутрішньо–корпоративної ієрархії”; організаційно – правові механізми регулювання доступу на ринок оціночних послуг.

Сукупність вказаних механізмів складає суть державного регулювання і, відповідно, сукупність механізмів, що реалізуються суспільними інститутами – суть суспільного регулювання.